

به نام خدایی که عشق را آفرید

سَلَامٌ مِّنْ عَلِيٍّ هَسْتُمْ وَ هَمِيْشَهٗ عَادَتِ دَارِمٍ اَوَّلِ نَامِهٖ اَيْتِمَ رَا بَا نَامِ خَدَا
شُرُوعِ كُنْتُمْ.

در این نامه می‌خواهم کسی از معلم مدرسه‌ی خود برایتان تعریف کنم.
معلم ما یک معلم معمولی نیست. او بهترین و عاقل‌ترین معلم دنیاست.
او همیشه با مهربانی و عشق به ما دانش آموزان درس‌ها را یاد می‌دهد.

روز گذشته او در زنگ علوم برای ما یک نمایش عروسکی اجرا کرد. در آن
نمایش او به ما گفت که چگونه زنبورها در مزرعه‌ها روی گل‌ها می‌نشینند
و وقتی به کندو برمی‌گردند عسل درست می‌کنند. در زنگ بعدی او با
خواندن یک شعر زیبا، شکل‌های هندسی مانند مربع و دایره را به ما معرفی کرد.

همه‌ی بچه‌های کلاس به خانم معلم علاقه دارند زیرا او هیچ وقت با عجله
درس نمی‌دهد و عصبانی نمی‌شود و ما بچه‌ها را دعوا نمی‌کند. البته ما بچه‌ها
نیز او را اذیت نمی‌کنیم و به درس‌های او خوب گوش می‌دهیم.

معلم مهربان ما کسی پیر شده و گاهی وقت‌ها با عصا راه می‌رود.

او همیشه عینک به چشم دارد و ساعتش را در جیب مانتوی

خود قرار می‌دهد.

